

Våre eldste i bygdene.

Ingvar Rasmussen,

Vasshaug

fylte 86 år søndag 8. september.

Han er fødd på gården Vasshaug i 1854. Foreldrene var Severine Andreassen frå Brygghaug og Rasmus Olsen, Vasshaug. Av den store barneflokken deres lever nå 3 att, nemlig Ingvar, og tvillingene Hanna og Iver, som fylte 76 år 2. juli i sommer.

Ingvar overtok heimgården og giftet seg med Ingeborg, datter til Kristian Nilsen, Silsand. Hun var en god og stille kvinne som sammen med mannen skapte en uneleg heim for barneflokket. Hun døde for 3 år sia.

De har hatt 6 barn, 2 sønner og 4 døtre. En pike, Elisabet, døde knapt året gammel, og den yngste sønnen, Riulf, døde i 17-årsalderen.

Ingvar har hatt den glede å se de andre barna sine vokse opp til arbeidsomme, gode og dygtige mennesker.

Han bur nå sammen med den eldste sønnen som har gården. Ingvar har vært en gløgg og vaken kar. Han er åndsfrisk, leser uten briller, og følger med i tidens aktuelle spørsmål og i gårdens styr og stell.

Hørselen er noe nedsatt. Han har et enestående godt minne — og er en god forteller. Det er så interessant å få han til å fortelle frå barne- og ungdomsåra om liv og tilhøve i den tida.

Petter Dass er yndlingsforfatteren hans. Ennå kan han deklamere lange avsnitt frå «Nord lands Trompet».

Tross den høge alderen er han enda en kraftig kar.

I fiskerbåten har han slitt i mange og lange år for å skaffe næring til seg og sine. Og han er framleis sterkt interessert i fiskeriene. Sjøen er han glad i.

Først når han får sine ro-turer på Laksfjorden etter småfisk er han riktig i sitt ess. — Sjelden kommer han heim frå turene uten kokfisk.

Fiskelykken følger han, seier grannene. Han har også henta heim mang en fin fiskehånk frå fjorden.

Ennå lørdag 7. september rodde han mo aleine heilt til Klauvsundet og drog rikelig med fisk.

I ei årrekke har han drevet med heime barking. Han har mye av dette arbeide, for heilt langvegs frå kommer sendinger av huder og skinn. Arbeidet sitt skjøtter han godt. — Og mange netter har han våket for å passe barkinga si. På forsommeren er han i skogen og kommer da bærende med store borkebører heim. —

I grannelaget er han en omgjengelig, snill og hjelpsom mann.

Må denne staute arbeidmannen få fred, lys og signing over livskvelden sin — og framfor alt finne kvile i Gud.

— e —